

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010549
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1515010549.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného E. C. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/53/2015 zo dňa 19.01.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava V z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/53/2017 zo dňa 19.01.2017 bol obžalovaný E. C. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 27.02.2009 v presne nezistenom čase v L. na F. KR PZ na F. ulici, predložil falošné splnomocnenie, ktoré malo byť vystavené E. Y. na osobu A. L., na základe ktorého bol vykonaný prepis osobného motorového vozidla zn. C. TT M., U.: AN XXXNB, VIN: V šedej metalízovej farby, bez vedomia majiteľa vozidla, ktoré predmetné splnomocnenie nikdy nevystavil, ani nedal súhlas na zmenu vlastníka vozidla, na nového vlastníka obvineného E. C., čím poškodenému E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. 5, L., spôsobil škodu vo výške 9.064,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného a smeruje proti výroku o oslobodení spod obžaloby.

Z dôvodov odvolania podaného prokurátorom vyplýva, že tento sa nestotožňuje s rozsudkom okresného súdu, namieta nesprávne vyhodnotenie dôkazov zadovážených v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní. Prokurátor má za dostatočne preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný.

Prokurátor v ďalšej časti odvolania analyzuje jednotlivé dôkazy a konštatuje, že obžalovaný spáchanie skutku popiera a bráni sa tvrdením, že vozidlo zakúpil z vlastných prostriedkov v Rakúsku. Prepísal ho na poškodeného v rámci dobrých vzťahov, nakoľko v tom čase spolu dobre vychádzali a on sám mal už na seba napísaných viacero áut. Vo februári 2009 ho prepísal na seba, potom čo ho o takýto krok žiadal poškodený Y., aby mu nechodili na jeho meno upomienky z poisťovní a pod. Auto prepísal tým spôsobom, že prišiel na políciu, tam skontrolovali čísla na aute a podpísal nejaký dokument o prepise vozidla. Osoba menom L. tam určite nebola, nevie prečo sa tento uvádza v spise. Podľa prokurátora poškodený E. Y. naopak uviedol, že vozidlo kúpil on s tým, aby ho užívala jeho dcéra. Peniaze mal doma v hotovosti a boli vybraté z banky. Bol zapísaný ako vlastník a k prepisu vozidla na svojho zaťa nedal súhlas. V čase prepisu vozidla bol v nemocnici po operácii.

K okolnostiam kúpy a evidencie vozidla vypovedal aj svedok E. P., ktorý zotrval na tom, že vozidlo kúpili v Rakúsku za účelom ďalšieho predaja a na poškodeného bolo evidované z dôvodu, že obžalovaný mal dlhy v Sociálnej poisťovni.

Vychádzajúc z vykonaných dôkazov, prokurátor na rozdiel od súdu zastáva názor, že vlastníkom vozidla bol poškodený. V spise je síce kúpna zmluva na spoločnosť Prob A. s.r.o., ako aj doklad o zaplatení cla z daného vozidla, čo však len preukazuje skutočnosť, že firma obžalovaného zakúpila vozidlo v Rakúsku. Z rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v L. zo dňa 12.08.2005 je možné zistiť, že tento uznal typové schválenie dovezeného vozidla vlastníkovi E. Y. a nie obžalovanému. Ako vlastníkom bol evidovaný poškodený aj na dopravnom inšpektoráte, aj v poisťovni. Rovnako je preukázané, že poškodený neudelil na prepis vozidla súhlas ani obžalovanému, ani inej osobe.

Podľa názoru prokuratúry poškodený hodnoverným spôsobom preukázal, že vozidlo kúpil a bol jeho vlastníkom. Peniaze na jeho kúpu mal v hotovosti, aj napriek tomu, že výbery z účtov nekorešponujú s dátumom kúpy vozidla. Toto poškodený vysvetlil tým, že čakal určitú dobu na vhodné vozidlo.

Ak by sa podľa odvolateľa pripustil názor, že obžalovaný bol v čase prepisu vlastníkom vozidla, vynára sa otázka, prečo bolo auto podvodným spôsobom na neho dňa 27.02.2009 prepísané s predložením falošného splnomocnenia. Poškodený súhlas neudelil, nesúhlasil s prepisom a jedinou osobou, ktorá mohla z daného prepisu profitovať, bol obžalovaný. Prokurátor podporne poukazuje na výpoveď svedka P., ktorý uviedol, že vozidlo bolo na poškodeného prepísané z dôvodu, že obžalovaný mal dlhy v sociálnej poisťovni. Toto len preukazuje vôľu obžalovaného previesť vlastnícke právo na poškodeného, čím je preukázaný vlastnícky vzťah poškodeného k danému vozidlu.

Podľa názoru prokuratúry sa okresný súd nedostatočne zaoberal pravosťou splnomocnenia, s pomocou ktorého bol prepis vozidla vykonaný. Tento úkon podľa prokurátora naozaj nemá deklaratórny charakter, ale jedinou osobou, ktorá mohla dané falošné splnomocnenie predložiť bol obžalovaný. On sám nepoprel, že na dopravnom inšpektoráte bol a požiadal o prepis vozidla na svoju osobu.

S poukazom na uvedené argumenty má prokurátor za preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Preto navrhol krajskému súdu zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. poriadku a vrátiť vec prvostupňovému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry zotrvala na podanom odvolaní. Vyslovila presvedčenie, že bolo spoľahlivo preukázané vlastníctvo poškodeného k vozidlu, ako aj to, že prepis bol vykonaný podvodným spôsobom bez vedomia poškodeného. Preto navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konštatoval, že v celej tejto kauze sa nesprávne dokazovanie uberalo smerom k riešeniu otázky vlastníctva, ktorá nemôže byť podľa názoru obhajcu riešená v trestnom konaní. Pripúšťa iba posudzovanie tejto otázky ako prejudiciálnej. Pripomína, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodeným boli úplne v poriadku až do momentu, keď nastal problém v manželstve obžalovaného a tento sa rozviedol s dcérou poškodeného. Vtedy začali problémy, ktoré vyústili aj do sporu ohľadom motorového vozidla. V zmysle zásady ultima ratio však podľa názoru obhajoby táto vec vôbec nemala byť riešená v trestnom konaní. Vystávajú problémy a otázky, ktoré sa primárne mali riešiť v správnom konaní, konkrétne otázka pochybného splnomocnenia s podpisom, ktorý bol overený na notárskom úrade E. F., následne prepisy v evidencii vozidiel. Ak nastali nejaké problémy, boli následkom porušenia správnych predpisov. Pochybne vyznieva aj účasť ukrajinského štátneho občana, pričom o účasti jeho v tejto kauze sa možno iba domnievať, že bol dosadený s cieľom napraviť pochybenia orgánov polície v rámci správneho konania. Dôrazne dal do pozornosti súdu, že vlastníctvo nevzniká zápisom určitej osoby do evidencie motorových vozidiel, toto má výlučne deklaratórny charakter. Nikto pritom neriešil pri skúmaní vlastníctva to, že fakticky nikdy nedošlo k odovzdaniu predmetu kúpy na poškodeného. Ani to, že poškodený podľa vlastného vyjadrenia toto auto daroval svojej dcére a dar mu vrátený nebol, čiže by v pozícii poškodenej mala vystupovať jeho dcéra.

Vzhľadom na tieto argumenty sa s rozhodnutím prvostupňového súdu stotožnil a jedinú, čo by doplnil k odôvodneniu prvostupňového rozsudku je to, že sa mal opierať o uplatnenie zásady ultima ratio. Odvolanie prokuratúry navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodený na verejnom zasadnutí k veci uviedol, odvolanie nepodával, auto mal vrátené, avšak boli tam nejaké straty, pretože muselo byť opravované a vznikli ďalšie náklady.

Obžalovaný zotrval na tom, že poškodený nikdy nebol vlastníkom vozidla, nikdy od neho žiadne peniaze zaň nevzal. Jazdil na ňom iba obžalovaný. Išlo o manuálnu prevodovku a jeho manželka na ňom nedokázala jazdiť. Dal do pozornosti, že na splnomocnení je uvedené iba to, že ukrajinský občan je splnomocnený na všetky úkony spojené s dispozíciou vozidla predaj, prepis, avšak nevystupuje v evidenčnom liste ako splnomocnenec, ktorý v skutočnosti ten prepis aj realizuje. Z toho vyplýva, že tam naozaj nie je nič v poriadku. Pokiaľ ide o podpis na žiadosti o prihlásenie vozidla na obžalovaného, sú tam dva podpisy jeden z nich je obžalovaného a to druhý v poradí. Podpis, ktorý je na opačnej strane čl. 144 označený ako podpis držiteľa (vlastníka) nie je obžalovaného. Stotožnil sa s vyjadrením svojho obhajcu a aj s ním navrhovaným postupom.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolaniu okresného prokurátora nie je možné vyhovieť.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Súdom prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto primeraným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správnym záverom v otázke viny. Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu, odvolací súd nepovažuje za dostatočné argumenty súdu prvého stupňa a za neúplné považuje aj právne úvahy, ktorými sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Uvedené zistenie je podkladom pre nahradenie nedostatku v postupe okresného súdu v rámci posúdenia veci odvolacím súdom, čo je premietnuté aj do odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Obžalovaný E. C. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 24.09.2015 trestne stíhaný pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v úvode odôvodnenia tohto uznesenia.

Obžalovanému je v podstate kladené za vinu, že predložením falošného splnomocnenia zabezpečil vykonanie prepisu osobného motorového vozidla zn. C. TT M., U.: BA XXXNB, Y.: V bez vedomia majiteľa vozidla na nového vlastníka - obžalovaného E. C., čím spôsobil poškodenému E. Y. škodu vo výške 9.064,-€.

Okresný súd vydal najskôr vo veci trestný rozkaz zo dňa 06.10.2015, ktorým uznal obžalovaného vinným zo žalovaného prečinu a uložil mu peňažný trest vo výške 2.000,-€. Zároveň uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov.

Po podaní odporu obžalovaným bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom súd prvého stupňa vypočul obžalovaného, poškodeného E. Y., svedkov E. P., Y. C., J. Y., F. F. a prečítal listinné dôkazy.

Na podklade vykonaného dokazovania je možné ustáliť, že obžalovaný E. C. priviezol vozidlo značky C. TT M. z K., kde ho kúpil v roku 2003. Auto kupoval spoločne kolegom E. P. a bolo zakúpené na spoločnosť J. A. s.r.o. Následne bolo auto prepísané na poškodeného E. Y., ktorý bol svokrom obžalovaného, z dôvodu, že obžalovaný nechcel mať na svoje meno evidovaných už viac áut. Tomuto prepisu vozidla predchádzalo uzavretie kúpnej zmluvy medzi obžalovaným ako predávajúcim a poškodeným ako kupujúcim. Nakoľko bolo havarované, obžalovaný dal auto opraviť a užíval ho iba on. Poškodený E. Y., napriek tomu, že figuroval ako vlastník a držiteľ auta v evidencii nikdy na aute nejazdil, nikdy nebolo v jeho dispozícii a jazdil na ňom iba obžalovaný. Uvedené skutočnosti potvrdzujú listinné dôkazy obsiahnuté v spise, predovšetkým doklad o zakúpení vozidla v Rakúsku, ďalšie doklady ktoré potvrdzujú prihlásenie vozidla do evidencie motorových vozidiel v Slovenskej republike, najmä rozhodnutie o uznaní typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla, protokol o kontrole technického stavu vozidla a uzavreté poisťovné zmluvy. Skutočnosti ohľadom pôvodu vozidla a jeho kúpy potvrdzuje svojou výpoveďou aj svedok E. P.. Jediný rozdiel medzi výpoveďou tohto svedka a výpoveďou obžalovaného je v údají o kúpnej cene vozidla, ktorú svedok vymedzil v rozpätí od 7.000,-do 8.000,-€. Z potvrdenia vystaveného predajcom v Rakúsku vyplýva, že výsledná suma, ktorá bola za vozidlo uhradená bola 7.920,-€.

Podľa výpisu z evidenčnej karty vozidla je možné spoľahlivo ustáliť, že vlastníkom aj držiteľom vozidla bol v období od 18.08.2005 do 04.03.2009 poškodený E. Y. a počnúc dňom 04.03.2009 je ako vlastník a súčasne ako držiteľ vozidla uvedený obžalovaný E. C..

Zmena v osobe vlastníka a držiteľa a okolnosti, za ktorých malo k tomuto úkonu dôjsť, sú však odlišne popisované obžalovaným E. C. a poškodeným E. Y.. Obžalovaný počas celého konania trvá na verzii, že ho o prepis vozidla požiadal poškodený, ktorého obťažovala pošta, ktorá mu bola ako držiteľovi doručovaná z poisťovne a na takýto postup dal obžalovanému svoj súhlas. Naopak poškodený E. Y., ktorý bol v čase prepisu motorového vozidla hospitalizovaný po operácii v nemocnici, zotráva na verzii, že mu žiadny ústny ani písomný súhlas na vykonanie prepisu vozidla nedal. Taktiež žiadnu inú osobu nesplnomocnil na úkony súvisiace s vykonaním zmeny v evidencii vozidiel. Na žiadosti o prepis vozidla nie je jeho podpis. Takisto je zásadný rozpor medzi výpoveďami obžalovaného a poškodeného v tom, že podľa poškodeného cenu vozidla uhradil obžalovanému po dovoze vozidla na Slovensko. Poškodený vyplatil obžalovanému ekvivalentnú čiastku vo výške 300.000,-Sk, nakoľko vozidlo bolo v Rakúsku zakúpené za 7.920,-€ a clo bolo vo výške 55.690,-Sk. Peniaze odovzdal obžalovanému v hotovosti v prítomnosti svojej manželky a svojej dcéry, ktorá bola v tom čase manželkou obžalovaného.

Vyplatenie kúpnej ceny v ekvivalentnej čiastke v slovenských korunách poškodeným v prospech obžalovaného potvrdzuje svedkyňa G. C., ktorá bola podľa poškodeného pri tomto úkone prítomná.

Z listinných dôkazov zabezpečených z dopravného inšpektorátu, je možné zistiť, že dňa 19.02.2009 bolo vystavené splnomocnenie, ktorým mal poškodený E. Y. splnomocniť osobu A. L. na všetky úkony spojené s predajom, prepisom a užívaním motorového vozidla značky C. TT, BA XXXNB. Podpis poškodeného E. Y. bol overený povereným pracovníkom notárskeho úradu E. J. F. a v centrálnom registri osvedčených podpisov mu bolo pridelené číslo S Následne bolo vypísané tlačivo - žiadosť o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla, datované dňom 27.02.2009, podľa ktorého doterajší držiteľ vozidla E. Y., žiada o vykonanie prepisu vozidla na nového držiteľa obžalovaného E. C.. Súčasne bola predložená žiadosť E. C., ako nového držiteľa, o prihlásenie vyššie uvedeného motorového vozidla.

Z výpovede poverenej pracovníčky notárskeho úradu E. J. F., F. F., vyplýva, že pod poradovým číslom S je v evidencii úradu uvedený podpis osoby A. E. Z. s dátumom osvedčenia 26.03.2009 a osvedčovala ho svedkyňa. Zároveň vylúčila, že by podpis na osvedčení, ktoré je súčasťou splnomocnenia, bol jej podpisom.

Po ustálení skutkového stavu tak, ako je popísaný v prvostupňovom rozhodnutí a v podstatných bodoch aj v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, bolo potrebné pristúpiť k posúdeniu či vykonané dôkazy umožňujú bez akýchkoľvek pochybností prijať záver, že obžalovaný E. C. sa dopustil konania, ktorým uviedol niekoho do omylu a spôsobil takýmto svojím konaním škodu na majetku poškodeného E. Y.. Pre prijatie záveru o tom, či mohlo dôjsť k zamýšľanému následku v podobe škody, bolo potrebné riešiť aj otázku, kto kúpu vozidla financoval, kto vozidlo fakticky užíval a na základe akého prejavu vôle. Na to, aby mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu - trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, musí byť spoľahlivo preukázané, že prepisom vozidla na obžalovaného s použitím falošného splnomocnenia bola spôsobená škoda na majetku poškodeného E. Y..

Podľa názoru odvolacieho súdu v procese dokazovania nevznikli žiadne pochybnosti o tom, že splnomocnenie na osobu A. L. bolo vystavené a vychádzajúc z jeho obsahu, splnomocniteľom je poškodený E. Y.. Rovnako je nepochybné, že poškodený takéto splnomocnenie nevystavil, podpis na splnomocnení nie je jeho a osvedčenie o pravosti podpisu je falošné. Splnomocnenie bolo predložené na dopravnom inšpektoráte a prostredníctvom neho došlo k vykonaniu zmeny v evidencii vlastníka a držiteľa vozidla. Výpoveďou poškodeného a svedkyne G. C. bola vyvrátená aj obrana obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že mal od poškodeného súhlas k vykonaniu prepisu vozidla. Obžalovaný v čase vykonávania zmeny v evidencii vozidiel nedisponoval žiadnym dokladom vystaveným poškodeným, ktorý by ho oprávňoval k takémuto postupu. Ak teda realizoval prihlásenie vozidla na seba a vypisoval k tomu príslušný doklad, musel si byť jednoznačne vedomý, že na takýto úkon nebol oprávnený, pretože nebolo možné legálne zrealizovať predchádzajúci krok, ktorým bolo odhlásenie vozidla. Aj napriek tomu, že vykonané dôkazy neumožňujú prijať jednoznačný záver o tom, že falošné splnomocnenie predložil na dopravnom inšpektoráte obžalovaný, rovnako nie je možné ani uveriť jeho obrane, že sa jednoducho iba dostavil na políciu, vypísal nejaký doklad, zobral si značky a odišiel. Nie je totiž zrejmé, na podklade akých dôvodov sa domnieval, že môže byť ako vlastník a držiteľ uvedený on, keď nedisponoval žiadnou relevantnou informáciou o tom, že by poškodený auto odhlásil. Posúvanie do roviny nevedomosti, či nedostatočnej skúsenosti u obžalovaného v žiadnom prípade neobstojí a to z dôvodu, že mal preukázateľne na seba evidované viaceré vozidlá, venoval sa dovozu vozidiel zo zahraničia a obchodovaniu s ojazdenými vozidlami. Je preto úplne nepravdepodobné, že by nemal osobné skúsenosti s vybavovaním zápisov v evidencii vozidiel.

V porovnaní s preukazovaním naplnenia objektívnej stránky žalovaného prečinu v podobe konania obžalovaného bolo oveľa zložitejšie dospieť k presvedčivému záveru o spôsobení následku v podobe škody na majetku poškodeného E. Y.. Skúmaniu tejto podstatnej otázky nevenoval súd prvého stupňa dostatočnú pozornosť. Dokazovanie zameralo na to, či poškodený disponoval dostatočným objemom finančných prostriedkov na kúpu vozidla, napriek tomu, že zaplatenie kúpnej ceny potvrdzuje výpoveď svedkyne G. C., ktorá bola prítomná pri odovzdaní peňazí obžalovanému. Po vyhodnotení predložených bankových dokladov a tvrdení poškodeného o odovzdaní peňazí obžalovanému, prijal okresný súd záver, že sa poškodený nikdy nestal vlastníkom vozidla, nakoľko ho nikdy fakticky neprevzal a neužíval.

S vyššie uvedeným záverom okresného súdu sa odvolací súd nestotožňuje. Vykonané dôkazy umožňujú prijať záver, že poškodený jednoznačne prejavil vôľu vozidlo od obžalovaného nadobudnúť a poskytnúť ho ďalej svojej dcére, ktorá bola manželkou obžalovaného. Za tým účelom uzavrel s obžalovaným kúpnu zmluvu, vyplatil kúpnu cenu, čo svojimi podpismi na zmluve potvrdili obžalovaný aj poškodený. Vozidlo však od jeho privezenia na Slovensko bolo výlučne v dispozícii rodiny obžalovaného, pretože pôvodný zámer bol, aby na tomto aute jazdila dcéra poškodeného. Z uzavretej kúpnej zmluvy možno vyvodiť, že spolu s vozidlom preberá kupujúci aj doklady potrebné k prihláseniu vozidla do evidencie. Nakoľko následne po uzavretí zmluvy poškodený vykonal kroky k prihláseniu vozidla, prejavil vôľu vozidlo nadobudnúť. Tým, že sa poškodený rozhodol prenechať vozidlo svojej dcére, nemožno tvrdiť, že sa svojho vlastníckeho práva vzdal, práve naopak využil tým jedno z oprávnení vlastníka. Jeho

rozhodnutie bolo logicky vysvetliteľné aj tým, že on sám nebol držiteľom vodičského oprávnenia a vozidlo by teda nedokázal využiť.

Vychádzajúc z uvedeného, tým, že obžalovaný vykonal bez súhlasu poškodeného ako vlastníka a držiteľa vozidla na podklade falošného splnomocnenia prihlásenie vozidla na seba, dopustil sa konania, ktoré má črty podvodného konania (vôľa poškodeného bola s použitím falošného splnomocnenia iba predstieraná). Avšak následok, ktorý týmto konaním nastal, nie je spôsobenie majetkovej škody, ale iba obmedzenie poškodeného v dispozícii s vozidlom. Tým, že došlo iba ku zmene údajov v evidencii vozidiel a ako vlastník a držiteľ bol namiesto poškodeného uvedený obžalovaný, nedošlo ku zmene vlastníka z hľadiska občianskeho práva, pretože vlastníkom naďalej zostal poškodený. Konaním obžalovaného teda nedošlo k zmenšeniu majetku poškodeného, tak ako to vo svojom odvolaní tvrdí prokurátor. K následku, ktorý predpokladá ustanovenie § 221 Tr. zákona by došlo iba v prípade, ak by obžalovaný vyššie opísaným konaním trvalo odňal vozidlo z dispozície poškodeného (napr. vozidlo predá tretej osobe).

Napriek zásadnej modifikácii dôvodov rozhodnutia o oslobodení obžalovaného v porovnaní s argumentáciou okresného súdu, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre postup podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku. Dôvody, ktoré viedli odvolací súd k záveru, že skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil, nie je trestným činom, sú však odlišné v porovnaní s dôvodmi, ktoré sú v náznakoch uvedené v prvostupňovom rozsudku. Nakoľko táto zmena nemala žiaden vplyv na konečnú podobu výroku rozsudku (nezmenený dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku), nebol daný dôvod ani na zrušenie napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 319 Tr. poriadku a odvolanie prokurátor ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.